

να τὸ πιστεύσητε. Ἐπὶ τέλους, ἴδου ἡ ἡμέρα τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εὐρίσκεται ἀπέναντι τῶν ὀρκωτῶν δικαστῶν. Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ καὶ δὴ καὶ ὑποβάλλει τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἐξηγήσεις.

Καὶ λοιπὸν, φαίνεται προσποιούμενος, ἡ ἐν ταῖς δικαιολογίαις αὐτοῦ ἀκούετε ἐνὸς μόνου λόγου φλυαροῦ καυχήσεως ἡ ἀσθένειαν ψυχῆς προδιδόντος; Ὁμολογεῖ εἰλικρινῶς, ἐπαναλαμβάνω, καὶ θαρραλέως καὶ τὸ σφάλμα καὶ τὰς προθέσεις αὐτοῦ. Πιρίσταται λοιπὸν, κύριοι, ἐνώπιον ὑμῶν ἔτοιμος ν' ἀποθάνῃ..... ἀλλὰ ποθὼν συνάμα, ὅπως τὸ αἷμα αὐτοῦ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν ἄγωνα τῆς ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας· τὴν εὐχὴν δὲ αὐτοῦ ταύτην διετύπωσεν ἐν διαθήκῃ τῆς ὑπερτάτης στιγμῆς, ἐν ἐγγράφῳ ὅπερ ἀπὸ τῆς εἰρκτικῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ἀπευθύνει. Θέλετε ἴδει ἐκ νέου, κύριοι ἑνορκοί, ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ὅπερ μέλλω νὰ ἀναγνώσω ὑμῖν, λαβὼν τὴν ἄδειαν αὐτοῦ ἐκείνου εἰς τὴν ἀπηνόητον, θέλετε ἴδει ἀποκαλυπτόμενον τὸ διανόημα παντὸς τοῦ βίου τοῦ Ὀρσίνη.

« Εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Ναπολέοντα III, Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων.

Δι' ἐκταθέσεις, ὡς κατ' ἐμοῦ αὐτοῦ ἐποίησα ἐν τῇ πολιτικῇ διακρίσει τῇ κινήσει διὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ἀρκοῦσιν ὅπως ἀγάγωσί με εἰς τὸν θάνατον· Θέλω δὲ ὑποστῆ αὐτὸν χωρὶς νὰ ζητήσω χάριν, καὶ διότι οὐδέποτε θέλω ἐξευτελισθῆν ἐνώπιον ἐκείνου, ὅστις ἐφόνευσεν τὴν ἀναγεννωμένην ἐλευθερίαν τῆς δυστυχοῦς μου πατρίδος καὶ διότι ἐν ἡ εὐρίσκομαι ὅτι ὁ θάνατος εἶναι εὐεργέτημα δι' ἐμέ. Ἐγγὺς τοῦ τέρατος τοῦ σταδίου μου, ἐπιθυμῶ μόνον τοῦτο νὰ ἀποπειραθῶ τελεῖν τινὰ προσπάθειαν ὅπως ἔλθω εἰς ἀρωγὴν τῆς ἰταλίας, ἢ ἢ ἀνεξαρτησία παρώτρυνέ με μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἀφῃρῶ ἅπαντας τοὺς κινδύνους, νὰ ὀρμῶ εἰς τὰς θυσίας ἀπάσας· ὑπὲρ τὸ σταθερὸν τῶν πόθων μου ἀντικείμενον καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ διανόημα ἐπιθυμῶ νὰ παρκαταθέσω ἐν τοῖς ἐσχά-